

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.2.106>

УДК 336.76:336.7:005.8

Г. В. Марків,

к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5292-0982>

ТРАНСФОРМАЦІЯ ТРАДИЦІЙНОГО БАНКІНГУ В УМОВАХ РОЗВИТКУ НЕОБАНКІНГУ

H. Markiv,

PhD, Associate Professor,

*Associate Professor of the Department of Finance, Banking and Insurance,
Lviv National University of Veterinary Medicine and S.Z. Grzycki*

TRANSFORMATION OF TRADITIONAL BANKING IN THE CONTEXT OF NEOBANKING DEVELOPMENT

У статті проаналізовано процес трансформації традиційного банкінгу в умовах стрімкого розвитку необанкінгу та поглиблення цифровізації фінансового сектору. Розкрито економічну сутність необанків, особливості їхнього функціонування, бізнес-моделі та ключові відмінності від класичних

банківських установ. Значну увагу приділено основним драйверам цифрової трансформації банківської сфери, серед яких активний розвиток фінтех-інновацій, поширення мобільних технологій, підвищення ролі клієнтоорієнтованості, автоматизація та оптимізація банківських процесів, а також вплив регуляторних і інституційних змін. Досліджено основні виклики, з якими стикаються традиційні банки, зокрема посилення конкурентного тиску з боку небанків, необхідність модернізації IT-інфраструктури, забезпечення кібербезпеки та адаптації корпоративної культури до цифрового середовища. Обґрунтовано перспективи формування гібридних моделей банківського обслуговування як ефективної відповіді на сучасні ринкові трансформації та зростаючі вимоги споживачів фінансових послуг.

The article explores the transformation of traditional banking under the influence of neobanking development and the broader digitalization of the financial sector. The rapid spread of digital technologies and fintech innovations has significantly changed the structure of banking services, intensifying competition and forcing traditional banks to revise their business models. The study examines the essence of neobanking as a digital form of financial intermediation, highlights its key features, and identifies the main differences between neobanks and traditional banking institutions.

Particular attention is paid to the drivers of digital transformation, including mobile technologies, artificial intelligence, big data analytics, cloud solutions, and open banking initiatives. The impact of neobanking on traditional banks is analyzed through changes in customer service channels, optimization of operational processes, cost reduction, and the growing importance of partnerships with fintech companies.

The article also outlines the main challenges and risks associated with digital transformation, such as cybersecurity threats, data protection issues, regulatory constraints, and the need for significant investment in technological infrastructure.

It is argued that the future development of the banking sector will be based on the convergence of traditional banking and neobanking models. The formation of hybrid banking models is considered a promising direction that combines financial stability, technological flexibility, and enhanced customer experience.

The results of the study can be used in developing digital strategies for banking institutions and in shaping regulatory policies aimed at supporting innovation in the financial sector. The study emphasizes the strategic importance of digital transformation for enhancing the competitiveness and resilience of banking institutions in the digital economy. Special attention is given to the role of customer-centric approaches and data-driven management in improving service quality and operational efficiency. The findings contribute to the theoretical understanding of modern banking transformation processes and provide a basis for further empirical research on neobanking and hybrid banking models.

Ключові слова: *традиційний банкінг, необанкінг, цифровізація фінансового сектору, фінтех-інновації, цифрова трансформація, клієнтоорієнтованість, гібридні моделі банківського обслуговування.*

Keywords: *traditional banking, neobanking, digitalization of the financial sector, fintech innovations, digital transformation, customer-centricity, hybrid banking models.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Глобальні процеси цифровізації суттєво змінюють архітектуру фінансового сектору, трансформуючи класичні підходи до надання банківських послуг. Традиційні банки, які історично ґрунтували свою діяльність на фізичній присутності та ієрархічних організаційних структурах, стикаються з посиленням конкуренції з боку фінтех-компаній та необанків. Саме необанкінг став одним із найбільш динамічних сегментів сучасного фінансового ринку, пропонуючи клієнтам швидкі, зручні та персоналізовані цифрові рішення.

Проблема полягає у тому, що традиційні банківські установи змушені шукати ефективні механізми адаптації до цифрового середовища, модернізувати технологічну інфраструктуру, змінювати організаційні підходи та формувати нові моделі обслуговування клієнтів. Водночас відсутність системного наукового аналізу впливу необанків на класичний банківський сектор ускладнює оцінку стратегічних перспектив розвитку банківської системи та визначення пріоритетів цифрової трансформації.

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю наукового осмислення цих трансформацій та розробки практичних рекомендацій щодо інтеграції інноваційних цифрових рішень у діяльність традиційних банків. Вирішення поставленої проблеми має важливе значення для розробки стратегій цифровізації, підвищення конкурентоспроможності банківських установ, оптимізації операційних процесів та підвищення якості клієнтського обслуговування. Наукові завдання полягають у визначенні ключових драйверів розвитку необанкінгу, оцінці його впливу на бізнес-моделі класичних банків та формуванні концептуальних підходів до створення гібридних моделей банківського обслуговування, що поєднують технологічну гнучкість та фінансову стабільність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У світовій науковій літературі необанкінг розглядається як явище, що радикально змінює традиційні моделі банківського обслуговування та спричинює цифрову трансформацію фінансового сектору. Загальний огляд літератури свідчить про те, що необанки, які працюють виключно в цифровій площині без фізичних відділень, пропонують нові бізнес-моделі на основі технологічних інновацій, що забезпечують зручність, низькі витрати та широку доступність послуг для клієнтів, особливо молодих та технологічно орієнтованих споживачів. Такі висновки зроблені на основі проведеному огляді питань щодо розвитку необанків в світі, де наголошено на впливі цих структур на традиційний банківський сектор та викликах, пов'язаних із регуляторною відповідністю та кібербезпекою [2].

Окремі дослідження зосереджуються на функціональних аспектах діяльності необанків у високотехнологічному фінансовому середовищі, аналізуючи практичні кейси цифрових банків, включаючи їх технологічну основу та роль у побудові цифрових моделей обслуговування. Так, наведено приклад використання цифрових інструментів, які забезпечують стабільність функціонування необанків у конкурентному середовищі цифрових фінансових послуг [3].

Серед емпіричних досліджень є праці з аналізу факторів успіху та сприйняття користувачами цифрових платформ необанків. Наприклад, дослідження, що використовує методи машинного навчання для аналізу відгуків користувачів, виявило, що ключовими чинниками задоволення послугами необанків є якість користувацького досвіду, безпека та персоналізація сервісів [4].

Дослідження також демонструють вплив необанків на ефективність традиційних банків. Зокрема, аналіз показав, що цифрова трансформація, яку реалізують необанки, сприяє підвищенню операційної ефективності та оптимізації послуг, що підсилює їх конкурентні позиції відносно класичних установ [5].

Вітчизняна література також розвиває тему необанкінгу, акцентуючи увагу на особливостях функціонування українських цифрових банків, їхньої ролі в національній фінансовій системі та потенціалі для подальшого розвитку. Аналіз стану та перспектив розвитку необанків в Україні включає розгляд таких гравців, як Monobank, Sportbank та інші, і відзначає їхню здатність займати окремі ніші на ринку, відповідно до світових тенденцій розвитку необанкінгу [10].

Незважаючи на суттєвий внесок зазначених досліджень, у науковій літературі виділяються ключові наукові прогалини. По-перше, більшість існуючих праць присвячена опису окремих аспектів діяльності необанків та їх впливу на споживачів, тоді як системний аналіз трансформації традиційних банківських моделей під впливом необанкінгу проведено недостатньо глибоко.

По-друге, існуючі дослідження рідко формують цілісну концептуальну модель гібридної взаємодії між традиційними банками та необанками, яка б поєднувала технологічні інновації з організаційною стабільністю класичного банківського бізнесу. По-третє, хоча деякі роботи розглядають ризики, зокрема регуляторні та кібербезпекові, відсутня узагальнена оцінка ризик-менеджменту для традиційних банків у контексті конкуренції з необанками.

Таким чином, наведені дослідження створюють потужну базу для подальшого наукового осмислення розвитку необанкінгу, але потребують доповнення через системний підхід до аналізу впливу цих інноваційних структур на традиційний банківський сектор, що й обґрунтовує наукову новизну та актуальність дослідження, представленого у статті.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження трансформації традиційного банківського сектору під впливом розвитку необанкінгу та цифровізації фінансових послуг, визначення ключових технологічних, організаційних та регуляторних драйверів змін, оцінка впливу необанків на бізнес-моделі класичних банків і формування пропозицій щодо концептуальних напрямів формування гібридних моделей банківського обслуговування, які поєднують переваги цифрових платформ і традиційних установ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Необанкінг виник як наслідок інтеграції традиційної банківської діяльності з сучасними цифровими технологіями. Цей напрямок передбачає створення банківських установ, що здійснюють повністю онлайн-обслуговування клієнтів без розгалуженої мережі фізичних відділень. Основною відмінністю необанків від класичних банків є повна орієнтація на мобільні застосунки, вебплатформи та цифрові сервіси, що дозволяє надавати послуги швидко, персоналізовано та з мінімізацією операційних витрат.

Необанкінг є частиною більш широкої тенденції цифрової трансформації банківського сектору, яка передбачає автоматизацію процесів, впровадження фінтех-рішень та використання онлайн-каналів для

комунікації з клієнтами. У цьому контексті традиційні банки, що історично базувалися на фізичних відділеннях і паперових процесах, змушені адаптувати свої бізнес-моделі до нових вимог ринку та очікувань клієнтів, що створює передумови для розвитку гібридних моделей обслуговування, які поєднують класичні та цифрові підходи.

На рисунку 1 схематично відображено еволюцію банківських моделей — від традиційного банкінгу до необанкінгу через проміжну стадію цифрової трансформації. Як показано, на кожному етапі відбувається зміщення фокусу від фізичної присутності та паперових процесів до автоматизації, фінтех-інновацій та мобільних цифрових платформ, що забезпечує підвищену швидкість, зручність і економічну ефективність обслуговування.

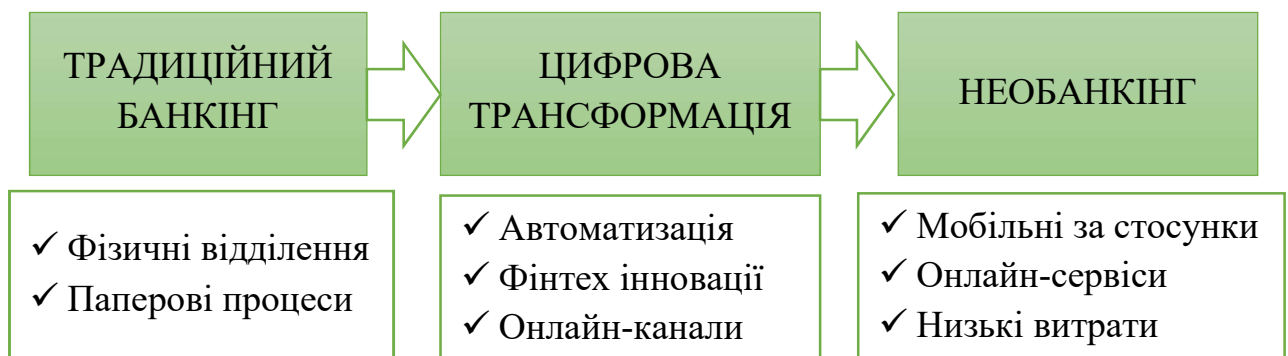

Рис. 1. Еволюція моделей банківського обслуговування

Джерело: узагальнено автором на основі [1; 7]

Таким чином, необанкінг виступає каталізатором трансформації традиційного банківського сектора, створюючи нові стандарти для взаємодії з клієнтами та оптимізації операційних процесів. Перехід до цифрових і гібридних моделей обслуговування не лише підвищує конкурентоспроможність банків, а й відкриває можливості для впровадження інновацій у сфері фінансових послуг. У межах цієї еволюції традиційні банки поступово переходять від продуктово орієнтованої моделі до клієнтоорієнтованої, активно впроваджуючи цифрові канали комунікації та автоматизуючи внутрішні процеси.

Для глибшого розуміння впливу необанкінгу на банківський сектор доцільно здійснити порівняльний аналіз ключових характеристик традиційних банків і необанків (табл. 1).

Таблиця 1. Порівняльна характеристика традиційних банків та необанків

Параметр	Традиційні банки	Необанки
Канали обслуговування	Фізичні відділення, дзвінкові центри	Мобільні застосунки, веб-платформи
Процеси	Паперові документи, ручна обробка	Автоматизація, цифрові інструменти
Вартість обслуговування	Вища через утримання відділень	Нижча через відсутність фізичної інфраструктури
Персоналізація	Обмежена	Висока, на основі аналітики даних
Технологічна інтеграція	Низька	Висока, можливість інтеграції з фінтех-платформами

Джерело: складено автором на основі [8; 9]

Таким чином, необанкінг не лише пропонує альтернативу класичним банківським послугам, але й створює умови для трансформації традиційних бізнес-моделей, стимулюючи впровадження цифрових інновацій, підвищення ефективності та формування нових стандартів обслуговування клієнтів. Водночас, необанки мають істотні конкурентні переваги у сфері швидкості обслуговування та зниження витрат, що змушує традиційні банки трансформувати власні бізнес-моделі.

Розвиток необанків і цифровізація фінансового сектору зумовили появу низки ключових драйверів, які впливають на трансформацію традиційного банкінгу (рис.2). До основних факторів, що стимулюють зміни, належать:

1. Мобільні та онлайн-технології – забезпечують доступ до банківських послуг у будь-якому місці та в будь-який час через смартфони та веб-платформи.

2. Штучний інтелект та аналітика великих даних – дозволяють персоналізувати фінансові сервіси, оптимізувати ризик-менеджмент і підвищувати точність прогнозування.

3. Хмарні технології та відкритий банкінг (Open Banking) – забезпечують безпечний обмін даними між банками та фінтех-компаніями, інтеграцію різних фінансових сервісів у єдину екосистему.

4. Клієнтоорієнтованість – зростання вимог користувачів до зручності, швидкості обслуговування та індивідуалізації продуктів.

Впровадження цих драйверів дозволяє традиційним банкам оптимізувати операційні процеси, знизити витрати, підвищити конкурентоспроможність та створювати умови для розвитку гібридних моделей обслуговування.

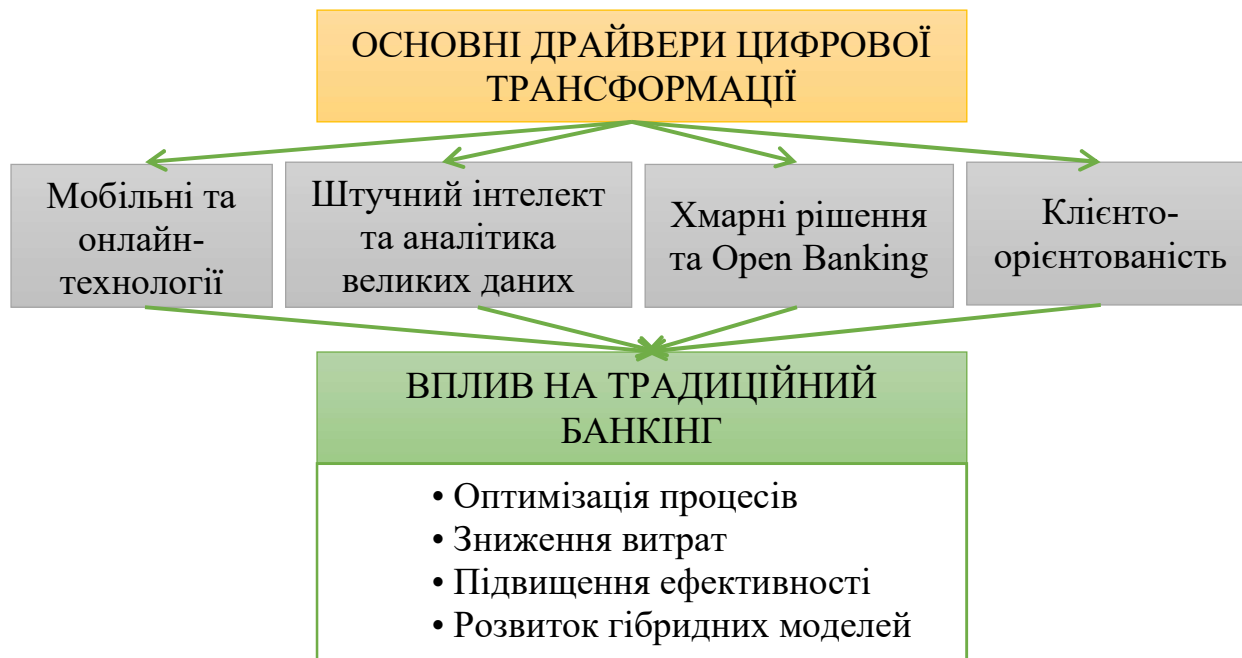

Рис. 2. Основні драйвери цифрової трансформації банківського сектору

Джерело: побудовано автором

Цей рисунок ілюструє, як ключові технологічні та організаційні драйвери безпосередньо впливають на адаптацію традиційних банків до цифрових умов та створюють умови для появи небанків і гібридних моделей обслуговування.

Розвиток небанків спричиняє суттєві структурні зміни у діяльності традиційних фінансових установ. Під тиском цифрових технологій класичні банки активізують процеси трансформації, спрямовані на підвищення ефективності, швидкості обслуговування та персоналізації фінансових продуктів. Основними напрямками цифрової трансформації є:

- Впровадження мобільного та онлайн-банкінгу – дозволяє клієнтам здійснювати операції дистанційно, підвищуючи доступність послуг та зручність користування.

- Використання штучного інтелекту та аналітики великих даних (Big Data) – забезпечує точний аналіз поведінки клієнтів, прогнозування фінансових ризиків та персоналізацію продуктів.

- Розвиток концепції відкритого банкінгу (Open Banking) – сприяє інтеграції банківських послуг із фінтех-платформами, створюючи екосистему взаємодії між різними гравцями ринку.

- Фінтех-інновації – стартапи та API-платформи стимулюють розвиток нових продуктів і послуг, підвищують конкурентоспроможність і дозволяють оптимізувати внутрішні процеси банків.

- Клієнтоорієнтованість – зосередження на досвіді користувачів (UX/UI), персоналізація сервісів та швидке реагування на запити клієнтів стають стратегічними пріоритетами.

На рисунку 3 схематично представлені основні напрями трансформації традиційного банкінгу під впливом розвитку необанків.

Рис. 3. Основні напрями трансформації традиційного банкінгу

Джерело: побудовано автором

Як показано на рисунку, ключовими напрямами трансформації традиційного банкінгу є: цифровізація процесів, підвищення клієнтоорієнтованості та розвиток партнерств із фінтех-компаніями. Такий підхід дозволяє банкам адаптуватися до нових ринкових умов, підвищувати

ефективність операцій та залишатися конкурентоспроможними на тлі швидкого зростання необанків.

Попри очевидні переваги, цифрова трансформація традиційного банкінгу супроводжується низкою викликів і ризиків (рис.4). Серед основних проблем можна виділити:

- Високі витрати на оновлення IT-інфраструктури – модернізація серверів, впровадження хмарних платформ та безпечних цифрових каналів потребує значних фінансових ресурсів.
- Посилення кіберризиків – зростає загроза шахрайства, кібератак та втрати конфіденційної інформації клієнтів, що вимагає впровадження комплексних систем кібербезпеки.
- Необхідність дотримання регуляторних вимог – банки змушені відповідати стандартам захисту персональних даних, фінансового моніторингу та прозорості діяльності.
- Проблеми довіри до необанків – нові цифрові банки часто мають обмежений спектр продуктів і меншу впізнаваність бренду, що впливає на готовність клієнтів користуватися їхніми послугами.

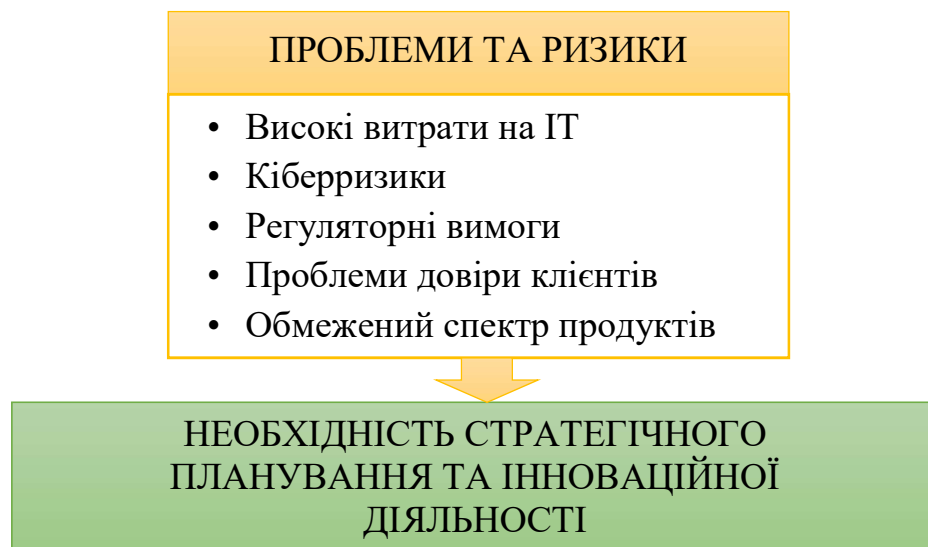

Рис. 4. Проблеми та ризики цифрової трансформації банківського сектору

Джерело: побудовано автором

Аналіз сучасних тенденцій свідчить, що подальший розвиток банківського сектору ймовірно відбуватиметься за сценарієм конвергенції традиційного банкінгу та необанкінгу. Формування гібридних моделей дозволяє поєднати:

- Фінансову стійкість традиційних банків, яка забезпечує довіру клієнтів та стабільність ринку.
- Технологічну гнучкість необанків, що забезпечує швидке впровадження інноваційних продуктів, автоматизацію процесів та високий рівень клієнтоорієнтованості (рис.5).

Таке поєднання сприятиме:

- підвищенню ефективності фінансового посередництва;
- розширенню доступу до фінансових послуг (фінансова інклюзія);
- оптимізації операційних витрат та покращенню якості обслуговування клієнтів.

Рис. 5. Перспективи розвитку банківського сектору через конвергенцію моделей

Джерело: побудовано автором

Таким чином, поєднання традиційних та цифрових банківських підходів формує стійку та інноваційну модель розвитку сектору, здатну адаптуватися до вимог сучасного фінансового ринку та забезпечувати високий рівень обслуговування клієнтів.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Проведене дослідження підтверджує, що розвиток необанків та цифровізація

фінансового сектору призводять до глибокої трансформації традиційного банкінгу. Класичні банки змушені адаптуватися до нових умов, впроваджуючи цифрові технології, автоматизуючи процеси та підвищуючи клієнтоорієнтованість своїх сервісів. Водночас трансформація супроводжується значними викликами, такими як високі витрати на оновлення IT-інфраструктури, кіберризики, посилені регуляторні вимоги та питання довіри клієнтів до нових цифрових платформ. Дослідження підтвердило, що найбільш перспективним шляхом розвитку банківського сектору є конвергенція традиційного банкінгу та необанкінгу через формування гібридних моделей, які поєднують фінансову стабільність класичних банків із технологічною гнучкістю цифрових установ. Такий підхід забезпечує підвищення ефективності фінансового посередництва, розширення доступу до фінансових послуг та покращення якості обслуговування клієнтів, створюючи основу для подальших інновацій та розвитку фінансового сектору в умовах цифрової економіки.

Література

1. Digital disruption in banking and its impact on competition. *OECD Publishing*. 2020. URL: https://www.oecd.org/en/publications/digital-disruption-in-banking-and-its-impact-on-competition_b8d8fcb1-en.html (дата звернення: 21.01.2026).
2. Surpalsinh Rathod, Neelam Purey Awareness and preference of neobanking - a systematic literature review. *Library Progress International*. 2024. 44(3). 27789-27797. URL: https://bpasjournals.com/library-science/index.php/journal/article/view/3569?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 21.01.2026).
3. Kapliar K. Practical aspects of the activities of neo-banks in a high-tech financial environment. *Вісник: Міжнародні відносини*. 2024. 56(2). 61-65. URL:

https://intern.bulletin.knu.ua/en/article/view/1965?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 24.01.2026)

4. Puneett Bhatnagr, Anupama Rajesh, Richa Misra Understanding critical service factors in neobanks: crafting strategies through text mining. *Journal of Modelling in Management*. 2025 20 (3). 894–922. URL: https://www.sciencedirect.com/org/science/article/pii/S1746566424000143?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 24.01.2026).

5. Riris Shanti, Hermanto Siregar, Nimmi Zulbainarni and Tony Revolutionizing banking: neobanks' digital transformation for enhanced efficiency. *J. Risk Financial Manag.* 2024, 17(5), 188. URL: https://www.mdpi.com/1911-8074/17/5/188?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 22.01.2026).

6. Вакун, О. В., Вінтоняк, А. М., Заяць, М. Я. Особливості розвитку необанків як складової цифрової економіки. *Економіка, управління та адміністрування*. 2025. 1(111). 103–108. URL: https://ema.ztu.edu.ua/article/view/326077?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 22.01.2026).

7. Кондрацька Н. М., Ковшун Н.Є., Дума В.Л. Необанкінг та цифрова трансформація банківської системи України. 2021. URL: <https://ep3.nuwm.edu.ua/23596/> (дата звернення: 24.01.2026).

8. Скоромович І., Владичин У. Діяльність необанків на ринку фінансових послуг в Україні та світі. *Міжнародний науково-практичний журнал «Фінансовий простір»*. 2021. 3(43). DOI: [https://doi.org/10.18371/fp.3\(43\).2021.071821](https://doi.org/10.18371/fp.3(43).2021.071821) (дата звернення: 23.01.2026).

9. Ходакевич С., Пономаренко К., Журавльов О. Розвиток необанків в Україні та світі. *Modeling the development of the economic systems* : наук. журн. 2023. 1. 175–184. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/40849> (дата звернення: 24.01.2026).

10. Чуб П., Охрименко І., Білошапка В. Стан та перспективи розвитку необанків України. *Наукові перспективи*. 2023. № 1. С. 405–421.

URL: https://ir.kneu.edu.ua/items/1d119528-36bf-4e87-ac92-399bb9406e80?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 24.01.2026).

References

1. OECD Publishing (2020), “Digital disruption in banking and its impact on competition”, available at: https://www.oecd.org/en/publications/digital-disruption-in-banking-and-its-impact-on-competition_b8d8fcb1-en.html (Accessed 21.01.2026).
2. Surpalsinh, Rathod and Neelam, Purey (2024), “Awareness and preference of neobanking - a systematic literature review”, Library Progress International, vol. 44(3), pp. 27789-27797, available at: https://bpasjournals.com/library-science/index.php/journal/article/view/3569?utm_source=chatgpt.com (Accessed 21.01.2026).
3. Kapliar, K. (2024), “Practical aspects of the activities of neo-banks in a high-tech financial environment”, Visnyk: Mizhnarodni vidnosyny, vol. 56(2), pp. 61-65, available at: https://intern.bulletin.knu.ua/en/article/view/1965?utm_source=chatgpt.com (Accessed 24.01.2026)
4. Puneett, Bhatnagr Anupama, Rajesh and Richa, Misra (2025), “Understanding critical service factors in neobanks: crafting strategies through text mining”, Journal of Modelling in Management, vol. 20 (3), pp. 894–922, available at: https://www.sciencedirect.com/org/science/article/pii/S1746566424000143?utm_source=chatgpt.com (Accessed 24.01.2026).
5. Riris, Shanti Hermanto, Siregar Nimmi, Zulbainarni and Tony (2024), “Revolutionizing banking: neobanks' digital transformation for enhanced efficiency”, Risk Financial Manag, vol. 17(5), no. 188, available at: https://www.mdpi.com/1911-8074/17/5/188?utm_source=chatgpt.com (Accessed 22.01.2026).

6. Vakun, O. V., Vintoniak, A. M. and Zaiats', M. Ya. (2025), "Features of the development of neobanks as a component of the digital economy", *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia*, vol. 1(111), pp. 103–108, available at: https://ema.ztu.edu.ua/article/view/326077?utm_source=chatgpt.com (Accessed 22.01.2026).
7. Kondrats'ka, N. M., Kovshun, N.Ye. and Duma, V.L. (2021), "Neobanking and digital transformation of the banking system of Ukraine", available at: <https://ep3.nuwm.edu.ua/23596/> (Accessed 24.01.2026).
8. Skoromovych, I. and Vladychyn, U. (2021), "Activity of neobanks in the financial services market in Ukraine and the world", *Mizhnarodnyj naukovo-praktychnyj zhurnal «Finansovyj prostir»*, vol. 3(43). DOI: [https://doi.org/10.18371/fp.3\(43\).2021.071821](https://doi.org/10.18371/fp.3(43).2021.071821).
9. Khodakevych, S., Ponomarenko, K. and Zhuravl'ov, O. (2023), "Development of neobanks in Ukraine and the world", *Modeling the development of the economic systems*, vol. 1, pp. 175–184, available at: <https://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/40849> (Accessed 24.01.2026).
10. Chub, P., Okhrymenko, I. and Biloshapka, V. (2023), "State and prospects for the development of neobanks in Ukraine", *Naukovi perspektyvy*, vol. 1, pp. 405–421, available at: https://ir.kneu.edu.ua/items/1d119528-36bf-4e87-ac92-399bb9406e80?utm_source=chatgpt.com (Accessed 24.01.2026).

Отримано редакцією журналу / Received: 09.02.26

Прорецензовано / Revised: 16.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 19.02.26